

והי אחיך עמך רישיה דקרא רבית קאי אל תקח מאלו וגו' :
 אם ישנו שנייה ימותו - כללם שאין מספיק לשיניהם : ואם ישנה
 האחד מגיש לשוב - וימלא מים : עמך - חייך קודמין : אינהו הוא.
 דאין חייבין לפחור - כדתרצה רבנן בהגוזל בתרא (ב"ק דף קי"ג)
 וחי אחיך עמך לדידיה הוא דלואריה תורה אור
 רחמנא אהדר ליה דמיני בהדין ויקחיה
 דסיפיה דקרא רישיה קאי אל תקח
 ואם לקחת המזון האכל לזכריה לא
 אהר : בזין הוא כו' - כדבי יוחנן
 דהאי וחי אחיך לכדריש : המסוים -
 שיכר שהוא גזול ואכילה נזכר בה
 לקולן : דר' פנחס - בזוף חומר
 בקודש (תנינא דף ט"ו) - גולגול קיים
 לכו - בתמיה : פוערין את פמלוה
 ופס פערב - מן לא תעשה ומלקוח :

מפני שיש בזה קוס עשה - והוא ליה
 לאו הניחא לעשה : קומו אפדורו -
 מה שגביהם וזכו נקחו לעשה
 כלחמריהן אל תקח ואם לקחת המזון
 וחי אחיך : לאו בני אפדורי נינכו -
 וחי אחיך לכדריש : לא לעולם אימא
 כך ארס גבזי הכל אינו מחוקק
 כדורש מן המלקוח דלון כלן יתקן
 לעשה וחי אחיך דמי "פוערין" בשלל גבו
 דהסס לא הואי אלא שמת בעלמא
 שמתו עליו נשך על ידי תנאי ואם
 רבי נתניה ור' אלעזר למימר ללא
 תשימון עליו נשך דקאמר רחמנא לאו
 אשומא גרידהא קפיד אלא אשומא
 הכא לדי גיבוי וכל כמה שלא גבו
 איהא קום עשה לקרועי שטרך
 ופסחא קפיד וחי לפרועי שטרך
 מחי קסבר ש' : כגבוי דמי - שרבי
 שיערד על קרקעותיו על הקרן ועל
 הרבים : עבדו לפרועי וקרועי
 היא השבחה ואם גבו מי הוה מחייבי
 ליה לפחור : לא עבד כלום - ומחי
 פליג עלייהו : לעולם לאו כגבוי דמי -
 ואשומא גרידהא מחייב ליה תנא
 קמו : דמנ כו' וחי אחרת לא מחייבי
 עד דגבו בשלמא כולוה עבדי מעשה
 בגבייהו : למה גובה מן הערב והערב
 מן הלוה ויהיה נתן ביד המלוה
 ושבך בלא תשיך (דברים טו) אלא
 עלים מחי עבד : אלא על משום
 שומא - הלך מלוה וערב בני
 מחילתן חייבין משום שומא :

בדיניהם של אומות שלא נאסר להם
 רבית : מוליחין מן הלוה למלוה - אם
 אין לו משכון ע"י תנאי שביניהם
 כגון רבית קולוה : בדיניהו - אם
 גבה מחזירין לו כר' אלעזר ולקמיה
 פריך ליה מאבק רבית דבדיניהם
 מוליחין ובדיניהו אין מחזירין : כל
 שבדיניהם אין מוליחין - מפרש לקמן :
 ובדיניהו אין מחזירין - את העודף
 ביוקר שהוקירו החטים בשעת
 תשלומן דהא אבק רבית הוא :
 אינו כחורט פקדון אלו לדידיה -
 אינהו כי מגבו סאה בסאה מן הלוה
 למלוה לאו כחורט רבית קא מגבו
 ליה אלא כחורט פקדון הוא בדיניהם
 דהא סאה מסר לו בידו וחי אחר
 רב ספרא למילתיה הכי אמרה

כל שבדיניהם מוליחין בתורת רבית
 בלא נבייתא - מלוה מעות על הפירות
 ואינו פוסק לגבות מן המזב כלום כשגילי אכילתו ואוכל כחורט
 רבית : דבדיניהם מוליחין - אם אכל הלוה הפירות משמשכה :

בדיניהו ומחזירין : משמנא
 הכרם ואוכל את הפירות
 הלואה הפירות משמשכה :

אי עשה תשובה מחי בני גביה - למי רבית קולוה יולאה
 בדיניהו פריך שפיר דהיה לו להחזיר ואפילו למחן דאמר
 אינה יולאה מ"מ הוה לו להחזיר משום לעו וזבוח וכו' ללא
 חשש גם בניו אין להם לחוס לכבודו : גזלן
 איכא - וחי אחיך על פי שבחו משום
 מלוה רבית נקטי' וי"ל דר"כ גולגול
 למחי תננהו פשיטא דמחזיר להכי
 אינטידי ליה לטויי הגולגול מחי ניהו
 מלי רבית :

תנאי היא - וחי אחיך דבהגוזל
 (ב"ק דף נ"ד) משני
 דמחזירין ללחא ידי שמים ואמאי לא
 משני נמי הכא הכי והסס נמי אמאי
 לא משני תנאי היא דמשני הכא וי"ל
 דהכא קאמר אביבא דר' יוחנן ולדידיה
 דאמר אינה יולאה בדיניהו חף ללחא
 ידי שמים אינו זריך להחזיר ולכן לא
 מני לטויי הכא אלא תנאי היא
 וכוניא דהסס אחי כההוא תנאי דלית
 ליה יולאה בדיניהו דפריך אהיא
 ברייתא דסברה דמן התורה מחזירין
 אלא משום מעשה שהיה תקנו דאין
 מחזירין ופריך מהך ברייתא דהוא
 לאחר התקנה ותנאי דהכא נתלץ
 חס יולאה בדיניהו מן התורה ודלא
 [א] כפי ריבין דפירש לעיל למורא נתן
 שיש לו להחזיר מיראת שמים ולא
 להשבח על פי בית דין :

לא מחי קום עשה לקרועי שטרך -
 פרש"י וכולוה כבידא להו כחוסיה
 דר' יוחנן דאי גבו אין מחזירין דמי
 ליכא קום עשה לאהדורי רבית
 ופלוגתיהו בלא גבו וקסה דמטיקרא
 פריך אדר' יוחנן ומשני תנאי היא
 ופלוגתיהו רבתי יוחנן דמי דכולוה
 סבירא להו כותיה כל שכן דאמר
 ליה שפיר טפי וי"ל דמטיקרא דמי
 סבר דפליגי בלאו דולל תקח מחלו
 נשך ופליגי רבתי יוחנן ורבי אלעזר
 ומסיק דכולוה איס לאו דר' אלעזר
 ולא לקי אלאו דאל תקח משום
 דניחא לעשה הוא בהשבה אכל
 פליגי בלאו דלא תשימון והיאך דלא
 גבה עדיין רבית דח"כ סבר מדי
 כשנתבז השטר נגמרה אשומא וחי
 דפליגי בלא תקח הא אמרינן לקמן
 (דף ע"ה) דערב אינו עובר אלא משום
 לא תשימון בלבד וי"ל דהיינו כשהערב
 לא קבל רבית מן הלוה אכל הכא
 שהערב קבל רבית מן הלוה ונתנו
 למלוה לכך חייב גם משום אל תקח
 לח"ק ואם תאמר ואמאי לא דמי
 דכולוה סבירא להו כר' אלעזר ופליגי
 חי חייב על לאו הניחא לעשה חי

ללא וי"ל ("דהכא") הלוה דפטור ועוד דברייתא תמורה (דף ד') פי'
 לנכ"ט פטור :
 אינהו כחורט פקדון אלא לדידיה - מי קדחו
 חמין באכלבאי כמו כן הייתי שומרם בבית ומוכרם ביוקר :
 לקח

הגרות הגר"ח
 [א] תוס' ד"ה תנאי -
 כפי ריבין כו' ל"כ
 וכפי ל"כ אכל הכביא
 כפי כותי' (ועמ"ס
 רבינו ב"ר סי' קס"א
 ס"ק י')

הגרות הגר"ח
 [א] תוס' ד"ה תנאי -
 כפי ריבין כו' ל"כ
 וכפי ל"כ אכל הכביא
 כפי כותי' (ועמ"ס
 רבינו ב"ר סי' קס"א
 ס"ק י')

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :
 מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

מ"א ב ג ד מ"י פ"ד
 מהל' מלוה וזהו ה"י
 ד סמך לחון ק"ג טו"ש
 י"ד סי' קס"א ט"ו :
 טו ה מ"י ט"ז ס"ג ג
 ס"ג ט"ז :
 יו מ"י ט"ז ס"ג ט"ז
 וסמך ט"ז טו"ש ט"ז
 סי' קס"א ט"ז :

איזהו נשך פרק חמישי בנבא מציעא

יח א ב מיי פיה מכלי
מלה וזה כלי טו
סמך לחזין קאי שמש
יד פי קב פטי' ב

לקח הימנו חסין בדניגר זהב הכור רש"י פירש למקח חסין הוא
היהר' אש"פ שאין לו חסין כיון שנתן לו מטעם ולא קאי
אסור אלא חסין ונקט רש"א לרבותא דסיפא דיון אסור אש"פ
שנא מנה פיסוק הראשון של חסין שהיה דרך מקח וממכר ולא
דרך הלאה וקשה לפירושו חלף

שנריך למחוק הספרים לקמן (דף
ב"ג) בגמרא דגרס והא לקח קהני
מאי לקח לקח בהלואה כי לפי זה
אחי שפיר לקח דקאי לחסין דשרי
ועוד כיון דאסור לא קאי אלא חסין
מאי פריך בגמרא ובי חסין לו יין מאי
הוי והתנן ילא השער פוסקין אש"פ
שאין ליה ג' לזה ובי לא ידע דאסור
לפסוק יין מחמת חוב ולא נתן לו
אז פסוק דמיס ועוד מדמשיני צבא
לחוב בדמיס מכלל דמעיקרא סבר
שהיה נתן לו דמיס וכו' אלפריך
מילא השער פוסקין לפרוך מרישא
דשמי גבי חסין מיהו זה יש לתרץ
דהוה משני דאסור קאי גם ארישא
אז הוה מוקמינן רישא דשרי ביש לו
חסין דוקא לקח נראה דליוזבו
מרבית דאסור קאי אכולה מתני'
וכי קהני כסיפא יין חסין לו הוא הדיון
דין חסין חסין לו לקח בגמרא
וכי חסין לו יין וגם חסין מאי הוי
ועיקר קושייתו מנה חסין דאסור כי
חסין לו אש"פ שנתן דיגר זהב ומשני
צבא לחוב בדמיסן שכבר היה חייב

לו דיגר זהב ובשעת קנין אינו נתן
לו כלום ומיד הוי ליה למפקד והא
לקח קהני חסין אלא דפריך ליה השתא
עדיפא מינה וחל"ה אחמי חני גבי
יין חסין לו כי נמי יש לו אסור ליתן
שהו' דיגר הלא אפילו חסין הוה
אסורא לקח בל' דיגר כיון שלא היה
לו חסין צפסק הרבאון וי"ל דנקט
לאשמועינן דלקח ברישא חסין לו
חסין ואסור:

והתנן חסין פוסקין חסין דגרסי
והתניא משום דלא גרסינן
במתניתין ילא השער פוסקין וכן
לקמן (דף ע"ב) אית ספרים דגרסי אלא
מתני' דאין פוסקין וכו' הא ילא
השער פוסקין היכי משכחת לה
באלבאלי וארבי ולספרים דגרסי הא
והתנן גרסי במתני' ילא השער פוסקין
ולא גרסי לקמן הא :

אע"פ שאין לזה יש לזה - דלע"ג
דלא משך חסין חסין זה רבית
כיון שאם היה צבא מוכר לחזור הוה
קאי במי שפרע ולקח חסין כנתיקרו
ברשות לוקח : **הרי** שטשה כו'
ועמד על גורטו [ב]סימה והלא מטעם
קונות הכא אפילו מדרבנן דמילתא
דלא שכיח הוה דאמרין צבאזהב
(לעיל דף מו) גבי החליף דמי שור

צפרה וי"ל דהכא מיירי שלא פטרו ממנו
עד שיתן לו החסין : שהרי לא העלה לו דמי
החסין ויכאמר דלחזיל גביה : ומור ונקמן
ממנו בדניגר וכו' ומתניתין כי
קאמר לקח הימנו חסין במלוה קאי וכשכא
לחובו חסין לו חסין חסין חסין חסין חסין
יין ויין חסין חסין חסין חסין חסין חסין
שקיל מיניה הלפתין : הא בדניגר וכו' הכור
וכן השער פוסקין דניגר זהב היה השער
שלשים חסין חסין חסין חסין חסין חסין
זהב וזה העלם עליו שלשים דיגר מעיקרא
אוקמינהו ברבית צבאלי החתונה כי שכיבנא
רי' אושעיא נפיק לוויי כשאמור' ר' אושעיא
יאל לקראתי :

ובדניגו אין מחזירין ממלוה ללוה אמר ליה
אינהו בחורת זביני אתא לדייהו אלא כל
שאילו בדניגה קאמר רב ספרא מאי אתא
לאשמועינן הכי אתא לאשמועינן : כל שאילו
בדניגה מוציאין מלוה למלוה בדניגו מחזירין
ממלוה ללוה ומאי ניהו ברבית קצוצה
וכדרי אלעזר כל שאילו בדניגה אין מוציאין
בדניגו אין מחזירין (א) רבית מוקדמת רבית
מאוחרת : כיצד לקח הימנו חסין דיגר זהב
הכור וכן השער וכו' : ובי אין לו יין מאי הוי
*והתניא אין פוסקין על הפירות עד שיצא
השער ויצא השער פוסקין אף על פי שאין
לזה יש לזה אמר רב מתניתין בנבא לחוב

בדמיהן עסקינן וכדתניא ודרי שהיה נושה
בחבירו מנה והלך ועמד על גורנו ואומר חן
לי מעותי שאני רוצה ליקח בהם חסין אמר
לו חסין יש לי שאני נוהן לך יצא ועשה עלי
כשער של עבשיו ואני אעלה לך כל שנים
עשר חדש אסור דלא כאיסרו הבא לידו
דמיו אל אבי אי דלא כאיסרו הבא לידו מאי
אריא אין לו אפי' יש לו נמי אלא אמר רב
מתני' כדתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא
דתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא

דברים שהם מותרין ואסורין מפני הערבות
רבית כיצד אמר לו הלויני מנה א"ל מנה
אין לי חסין בכנה יש לי שאני נוהן לך נתן
לו חסין במנה וחזור ולקח הימנו בעשרים
וארבע סלע מותר ואסור לעשות בן מפני
הערמת רבית הבא נמי בנן דאמר הלויני
שלשים דיגרים אמר ליה שלשים דיגרים אין
לי חסין בשלשים דיגרים יש די שאני נוהן
לך נתן לו חסין בשלשים דיגרים וחזור ולקחם
הימנו בדניגר זהב ואת גיבתמרא ללוה
דיהיב ליה בשלשים דיגר כפירא הוא דקא
שקיל מיניה ולית לן בה ואלא כל כיון דלית
ליה חמרא ודאי משקל זוזי מיניה מחוי
ברבית אמר ליה רבא א' חסין חסין חסין
דמי חסין מבועי ליה ? תני דמי חסין חסין
(ג) מוכרין שמברתים לך מבועיא ליה ? תני
שמברתים לך שמברתים עשויות עלי בשלשי
דיגרי מעיקרא נמי הכי אוקמינהו גילוייה הכי
קאמר ליה בדמי חסין שעשויות עלי בשלשים
דיגר הרי לך אצלי בהן יין ויין אין לו חסין
בדיגר זהב הכור וכן השער קתני אלא אמר
רבא *כי שכיבנא רבי אושעיא נפק לוותי

דמיתרצנא
שהרי לא העלה לו דמי החסין ויכאמר דלחזיל
גביה : ומור ונקמן ממנו בדניגר וכו' ומתניתין
כי קאמר לקח הימנו חסין במלוה קאי וכשכא
לחובו חסין לו חסין חסין חסין חסין חסין
יין ויין חסין חסין חסין חסין חסין חסין
שקיל מיניה הלפתין : הא בדניגר וכו' הכור
וכן השער פוסקין דניגר זהב היה השער
שלשים חסין חסין חסין חסין חסין חסין
זהב וזה העלם עליו שלשים דיגר מעיקרא
אוקמינהו ברבית צבאלי החתונה כי שכיבנא
רי' אושעיא נפיק לוויי כשאמור' ר' אושעיא
יאל לקראתי :

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

גמג
דקמח המיוקור

נא/אמנן [צ"ל והתנן]
ג' הספרים (לכא)
דקמח המתני' - וי'
אין לו - אסור - ספרא
מולרי מל הכונן
א"כ א"ל חסין
וא"כ א"ל חסין

והנרות הביב
(ה) גבי דניגו אין
מחזירין ומאי ניהו רבית
מוקדמת ורבית : (ג) שם
תני דמי חסין שאני רוצה
למכור :

תת נא
דברות רבית
(דבר מתיקרי
כ"ן מותר אב
אסור חסין
טנאא אסור)

גרסי : (תמיה) כו' אל' כו' :

אב	גמג	אב
(1)	מסירת חסין מנה (בא"ה)	אב
(2)	חזור קנין אסור חסין (מק"ב)	אב
(3)	מחזור חוב ל' כו' יין - מוג' (גמג) חסין גמג חסין (גמג) חסין	אב

גמג
קולותיו טו רבא טו
תולדות אב

ובדניגו אין מחזירין ממלוה ללוה אמר ליה
אינהו בחורת זביני אתא לדייהו אלא כל
שאילו בדניגה קאמר רב ספרא מאי אתא
לאשמועינן הכי אתא לאשמועינן : כל שאילו
בדניגה מוציאין מלוה למלוה בדניגו מחזירין
ממלוה ללוה ומאי ניהו ברבית קצוצה
וכדרי אלעזר כל שאילו בדניגה אין מוציאין
בדניגו אין מחזירין (א) רבית מוקדמת רבית
מאוחרת : כיצד לקח הימנו חסין דיגר זהב
הכור וכן השער וכו' : ובי אין לו יין מאי הוי
*והתניא אין פוסקין על הפירות עד שיצא
השער ויצא השער פוסקין אף על פי שאין
לזה יש לזה אמר רב מתניתין בנבא לחוב

בדמיהן עסקינן וכדתניא ודרי שהיה נושה
בחבירו מנה והלך ועמד על גורנו ואומר חן
לי מעותי שאני רוצה ליקח בהם חסין אמר
לו חסין יש לי שאני נוהן לך יצא ועשה עלי
כשער של עבשיו ואני אעלה לך כל שנים
עשר חדש אסור דלא כאיסרו הבא לידו
דמיו אל אבי אי דלא כאיסרו הבא לידו מאי
אריא אין לו אפי' יש לו נמי אלא אמר רב
מתני' כדתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא
דתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא

דברים שהם מותרין ואסורין מפני הערבות
רבית כיצד אמר לו הלויני מנה א"ל מנה
אין לי חסין בכנה יש לי שאני נוהן לך נתן
לו חסין במנה וחזור ולקח הימנו בעשרים
וארבע סלע מותר ואסור לעשות בן מפני
הערמת רבית הבא נמי בנן דאמר הלויני
שלשים דיגרים אמר ליה שלשים דיגרים אין
לי חסין בשלשים דיגרים יש די שאני נוהן
לך נתן לו חסין בשלשים דיגרים וחזור ולקחם
הימנו בדניגר זהב ואת גיבתמרא ללוה
דיהיב ליה בשלשים דיגר כפירא הוא דקא
שקיל מיניה ולית לן בה ואלא כל כיון דלית
ליה חמרא ודאי משקל זוזי מיניה מחוי
ברבית אמר ליה רבא א' חסין חסין חסין
דמי חסין מבועי ליה ? תני דמי חסין חסין
(ג) מוכרין שמברתים לך מבועיא ליה ? תני
שמברתים לך שמברתים עשויות עלי בשלשי
דיגרי מעיקרא נמי הכי אוקמינהו גילוייה הכי
קאמר ליה בדמי חסין שעשויות עלי בשלשים
דיגר הרי לך אצלי בהן יין ויין אין לו חסין
בדיגר זהב הכור וכן השער קתני אלא אמר
רבא *כי שכיבנא רבי אושעיא נפק לוותי

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

ולא יוכל להמסין ליוס השוק : מותר -
[כ"ק קיא] :

א נתינת חתונה
א כ"ד לקח הלוואה
א כפוסק מילין
א קבלו הלוואה

לקמן ע"כ

א חסין
א חסין
א חסין
א חסין
א חסין

א חסין
א חסין
א חסין
א חסין
א חסין

א חסין
א חסין
א חסין
א חסין
א חסין

[כ"ק קיא]

דמתרצנא